

DOĞAL ÇEVRE
ve
YAPAY ÇEVRE

Fakat bugün için başka bir sorun karşımıza çıkmaktadır. Yeryüzündeki insanlığın önemli bir bölümü doğanın organik önderliği altında çevresini düzenlerken diğer bir kısmı ikincil veya yapay bir çevre içinde çabasını sürdürme durumundadır. Kısacası doğal çevre ile yapay "insan eliyle oluşmuş" çevre arasında (Şehirleşme) önemli farklar belirlemeye başlamaktadır. Yapay çevrenin gün geçtikçe birikmesi, yığınlaşması ve çoğalması, o çevrede yaşayan ve de yaşamak zorunda olan insanları etkilemesi açısından düşündürücü olmaya başlamıştır. Doğanın yaşam ritminden koptuktan sonra onun yerine konmak istenen yeni yaşam biçimi ve ritimler insan yaşamının tutarlılığı ve mutluluğu açısından kendilerini henüz kanıtlamış değildir.

TOPLUM
EVİRİMLERİ
PANAROMASI

Bugün için yeryüzünde insanlık tarihinin, belli mağara devri hariç, paleolitik tarımsal yaşamdan neolitik yaşama, feodal yaşamdan makine ritmine girmiş toplumlara, endüstri aşamasını doğrudan yaşayamadan elektronik devrimin ürünleri tarafından işgal edilmeye başlıyan toplumlara kadar değişik yaşam modellerini aynı anda gezegen dünyamızda bir arada görebiliriz. Bütün bu toplumsal evrim ve süreçlerin insanın duygularını nasıl etkilediği ve değişen koşullarda yaşamını sürdürebilmek için çevresini nasıl biçimlendirmeye çalıştığını biliriz. Ortaçağ ve öncesinde geçerli olan sesli-sözlü anlaşmanın zamanla yerini matbaa ve yazılı kitaba bırakması, makineleşme ve toplu üretimin başlamasıyla insanların toplu yaşama ve 'komünal' yaşam biçimlerinin sona ermeye başlaması (M. McLuhan) insanların yan yana dizilen matbaa harfleri gibi tek boyutlu alfabetik bir yaşama mahkum olmaya başladıklarını bize hatırlatmaktadır. Endüstri sonrası elektronik devrimin insanları tek boyutlu yaşamdan 'KOMÜNAL' yaşama tekrar döndürebileceği görüşü yine iletişim kuramcısı Marshal McLuhan'a aittir.

TOPLUMSAL
DENGESİZLİK
VE
FORMLARIN
BİLİNÇSİZ
TEKRARI

Yeryüzündeki toplumsal değişimlerdeki hız ve dengesizlik YAPAY çevrede de olumsuz niteliksel bir değişim ve bilinçsizce üretilmiş bir BİÇİMLER sistemi oluşturmaya başlamıştır. Bu hız içinde imgeler ve formlar birbirini taklit etmeye başlamış, yeni teknolojileri biçimlerine uyduramıyan sanatçıların bir kısmı ister istemez 'RÜKÜŞ' sanat üretmek zorunda kalmışlardır. Formlar Formları, mekanlar mekanları bilinçsizce taklit etmeye başlamışlardır. Bu gelişme içinde imgeler ve yapılar gerçek birey ve toplum gereksinmelerinden uzaklaşmaya başlamışlardır. İnsanların birbirleriyle sıhhatli organik bağlar kurabilecekleri, toplu ve uyumlu yaşayabilecekleri ortamlar şaşırtıcı ölçeklerle ve yapılarla yok edilmektedir. İnsan silolarına büyük şehirlerde tıkilan ailelerin birbirlerinden kopmaları algılama mekanizmalarında da, duyu organlarında da ,-